

Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

maghiară

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Swipe to change

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Ungaria

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?

În conformitate cu *Legea III din 1952 privind procedura civilă* („Legea III din 1952”), care reglementează procedura civilă și stabilește normele fundamentale pentru procedurile extrajudiciare, actele judiciare se notifică sau se comunică, de regulă, prin poștă.

Scopul notificării sau comunicării actelor oficiale este de a informa destinatarul cu privire la conținutul actelor, într-un mod care în același timp să permită expeditorilor să dovedească faptul că acestea au fost transmise destinatarilor. Trebuie să se consemneze actul în sine, data și rezultatul notificării sau comunicării. Actele oficiale pot fi trimise prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire special destinată acestui tip de notificare sau comunicare.

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial

În conformitate cu *Legea CLIX din 2012 privind serviciile poștale* („Legea CLIX din 2012”), actele care trebuie să fie notificate sau comunicate în mod oficial sunt actele a căror expediere sau notificare/comunicare (sau încercare de notificare/comunicare) sau a căror dată produc efecte juridice prevăzute prin lege, actele care stau la baza calculării termenelor legale sau actele clasificate drept acte oficiale prin lege.

În temeiul Legii III din 1952, în acțiunile civile, următoarele acte trebuie să fie transmise în mod obligatoriu prin notificare sau comunicare:

- hotărâri judecătorești adresate părților;
- dispoziții emise în cadrul procesului, adresate părții care nu a fost citată în mod corespunzător la proces;
- dispoziții emise în cadrul procesului cu privire la stabilirea unui nou termen, sau care pot face obiectul unei căi de atac speciale, adresate părții care nu s-a înfățișat la proces;
- dispoziții emise în afara procesului, adresate părții în cauză;
- toate deciziile emise în cursul procedurii, adresate persoanei în interesul căreia procurorul sau persoana sau organizația autorizată în temeiul unor prevederi legislative distincte a inițiat procedura.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

Instanța și furnizorul de servicii poștale dețin responsabilitatea pentru notificarea sau comunicarea actelor, în temeiul legislației aplicabile.

4 Informații legate de adresa destinatarului**4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?**

Nu există o astfel de obligație, însă nu este exclus, de exemplu, ca instanța să verifice adresa curentă a societății înscrisă în registrul comerțului și să organizeze notificarea sau comunicarea actelor în consecință.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?**Adresa de domiciliu a persoanelor fizice:**

În Ungaria, registrul central al adreselor de domiciliu este administrat de *Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala* [Oficiul Central pentru Servicii Publice Administrative și Electronice (denumit în continuare „KEKKH”)], care se găsește la următoarea adresă: H-1450 Budapesta Pf.: 81, telefon: 36-1-452-3622, Fax: 36-1-455-6875, e-mail: nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu, site internet: http://www.kekkh.gov.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi.

Se poate utiliza acest registru pentru a obține adresa persoanelor identificate în mod individual. Cererile în acest sens pot fi formulate de către persoane fizice, persoane juridice sau entități fără personalitate juridică, cu condiția ca acestea să justifice scopul în care utilizează datele și temeiul juridic al utilizării. Cererea poate fi depusă în scris, personal, la oficiul teritorial competent de la domiciliul sau locul de reședință (sediul social sau locul de desfășurare a activității) al entității care solicită datele sau de la locul de reședință al persoanei în cauză, la Serviciul KEKKH de relații cu clienții (adresa poștală H-1553 Budapesta Pf. 78) în cazul în care biroul teritorial nu este în măsură să furnizeze datele sau nu poate să le furnizeze imediat din motive tehnice, sau în străinătate la reprezentanța externă a Ungariei competentă pentru adresa de reședință din străinătate (a se vedea aici lista oficiilor de acest tip).

Cererea trebuie să conțină următoarele informații:

- datele solicitantului – numele, adresa, sediul sau locul de desfășurare a activității solicitantului – sau datele reprezentantului acestuia;
- enumerarea exactă a datelor solicitate;
- scopul utilizării datelor;
- datele de identificare ale persoanei fizice, care pot fi utilizate pentru a identifica persoana indicată în cerere (numele, locul și data nașterii, numele mamei) sau numele și adresa de reședință cunoscută de solicitant (denumirea localității, denumirea zonei publice, numărul locuinței).

Documentele care trebuie anexate la cerere sunt următoarele:

- documentul care justifică temeiul legal al utilizării datelor;
- certificarea mandatului solicitantului, în cazul în care acesta acționează în numele unei alte entități (împuternicire scrisă în original sau o copie a acesteia certificată pentru conformitate cu originalul). Împuternicirile emise în străinătate trebuie să constituie acte oficiale sau documente private certificate și cu apostilă, cu excepția cazului în care există alte dispoziții în acest sens într-un acord internațional. De regulă, documentele eliberate într-o altă limbă decât limba maghiară sunt acceptabile numai dacă sunt însoțite de o traducere autorizată.

Desfășurarea procedurii este condiționată de o taxă ulterioară pentru servicii administrative:

- pentru furnizarea de date referitoare la un număr de 1-5 persoane: 3 500 HUF;

• pentru furnizarea de date referitoare la un număr mai mare de 5 persoane: numărul persoanelor vizate înmulțit cu un tarif de 730 HUF/persoană. În cazul cererilor depuse din străinătate sau prin intermediul reprezentanței externe a Ungariei care este competentă pentru locul de reședință al solicitantului, taxa trebuie achitată ulterior ca taxă consulară la reprezentanța competentă a Ungariei în străinătate.

Societățile:

În cazul societăților, cele mai importante date din registrul comerțului, inclusiv adresa, sunt disponibile gratuit pe următorul site internet, în limba maghiară: <https://www.e-ceggyzek.hu/>

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

Regulamentul nu precizează clar dacă cererile vizând identificarea unei adrese de reședință intră în domeniul său de aplicare. În consecință, instanței îi revine sarcina de a hotărî dacă îndeplinește astfel de cereri. Cu toate acestea, instanțele maghiare pot solicita informații privind adresa în mod gratuit de la KEKKH și, prin urmare, o astfel de cerere de asistență judiciară nu este exclusă în practică.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În conformitate cu *Decretul Guvernului nr. 335/2012 din 4 decembrie 2012* de stabilire a unor norme detaliate de reglementare a serviciilor poștale și a notificării sau comunicării actelor oficiale („*Decretul Guvernului nr. 335/2012*”), furnizorul de servicii poștale notifică sau comunică actele oficiale, expediate cu confirmare de primire, prin predarea acestora în mod direct destinatarului sau unei alte persoane autorizate să primească actul.

În cazul în care destinatarul este o persoană fizică și nu se află la adresa vizată în momentul în care se efectuează notificarea sau comunicarea, actul oficial trebuie să fie notificat sau comunicat unei persoane autorizate prezente la adresa respectivă. În lipsa unei astfel de persoane, actul poate fi notificat sau comunicat, de asemenea, unui destinatar substitutiv aflat la adresă (o rudă a destinatarului cu vârsta mai mare de 14 ani).

În cazul unei organizații, persoana îndreptățită să primească documentele este reprezentantul organizației, care poate fi: o persoană din conducerea organizației (directorul general, managerul, un angajat cu funcție de conducere sau orice altă persoană împuternicită să semneze în numele organizației sau să reprezinte organizația în general), un reprezentant sau un agent însărcinat cu primirea actelor notificate sau comunicate, un lichidator, un administrator sau orice persoană fizică angajată în serviciul de corespondență al organizației (în cazul în care organizația deține un astfel de serviciu).

Furnizorul de servicii poștale poate notifica sau comunica, de asemenea, corespondența prin intermediul organizației care își desfășoară activitatea în locul indicat în adresă (notificare sau comunicare indirectă), în cazul în care domiciliul, locul de reședință sau locul de muncă al destinatarului este o unitate a armatei, un centru medical sau social, un penitenciar, un hotel, un cămin studențesc, un cămin pentru lucrători sau o stațiune turistică. Entitatea care primește notificarea sau comunicarea indirectă este obligată să accepte scrisoarea și să se asigure că aceasta este predată destinatarului.

În conformitate cu *Decretul Guvernului nr. 335/2012*, prestatorul de servicii încearcă de două ori să notifice sau să comunice corespondența trimisă cu titlu de act oficial. În cazul în care prima încercare de notificare sau comunicare eșuează din cauza faptului că destinatarul sau persoana autorizată să primească actul nu este prezentă la adresă, prestatorul de servicii lasă un aviz care cuprinde informațiile prevăzute de lege, oferă posibilitatea colectării documentului oficial de la punctul de livrare indicat în aviz și face o nouă încercare de notificare sau comunicare în a cincea zi lucrătoare de la data la care nu a reușit să notifice sau să comunice actul. În cazul în care nici cea de a doua încercare nu are succes, prestatorul de servicii lasă, din nou, un aviz pentru destinatar (care conține informațiile prevăzute de lege) și pune la dispoziție actul oficial la punctul de livrare menționat în aviz timp de cinci zile lucrătoare de la data celei de a doua încercări de notificare sau comunicare. În perioada dintre cele două încercări de notificare sau comunicare a actului, acesta poate fi colectat de la punctul de livrare indicat, cu condiția prezentării unui act de identitate. În cazul în care actul oficial nu este predat până la termenul menționat în cel de al doilea aviz, în următoarea zi lucrătoare prestatorul de servicii returnează documentul oficial și confirmarea de primire cu indicația „nu a fost ridicat”.

În acest caz, în temeiul dispozițiilor relevante din *Legea III din 1952*, actul trebuie să fie considerat ca fiind notificat în a cincea zi lucrătoare de la data la care s-a făcut a doua încercare de notificare sau comunicare, cu excepția cazului în care se dovedește contrariul (cu excepția cazului în care actul a fost notificat sau comunicat unui destinatar substitutiv, care este partea adversă). În cazul în care se notifică sau comunică un act de instituire a unei proceduri sau o hotărâre pe fondul cauzei prin care se finalizează procedura, instanța informează părțile cu privire la prezumția că notificarea sau comunicarea a fost efectuată, furnizând în același timp documentul oficial în baza căruia instanța a prezumat că notificarea sau comunicarea a avut loc.

Destinatarul poate colecta documentul care îi este adresat în cadrul instanței, de asemenea, cu condiția prezentării unui act de identitate.

Legea LIII din 1994 privind procedura de executare („*Legea LIII din 1994*”) reglementează notificarea sau comunicarea actelor de către executorul judecătoresc drept metodă alternativă de notificare sau comunicare utilizată pentru hotărârile pe fondul cauzei care reprezintă un temei pentru executarea silită, în cazul în care notificarea prezumată a produs efecte și partea îndreptățită să prezinte o cerere de executare silită a formulat o solicitare explicită în acest sens și a plătit un avans din suma corespunzătoare costurilor executării. În temeiul *Legii LIII din 1994*, executorul judecătoresc poate notifica sau comunica personal, de asemenea, documentele privind executarea. În astfel de situații, notificarea sau comunicarea trebuie consemnată într-un raport. În cazul în care procedura eșuează, actele trebuie să fie notificate sau comunicate în conformitate cu normele generale aplicabile notificării sau comunicării documentelor oficiale.

Pe lângă cele menționate anterior, în cazurile prevăzute de lege, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată de entități speciale desemnate în acest sens, de exemplu prin intermediul angajaților instanței (cum ar fi notificarea citațiilor pentru procese civile în caz de urgență).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În conformitate cu capitolul „Comunicarea electronică în acțiunile civile” din *Legea III din 1952*, în toate acțiunile civile, precum și în procedurile civile stabilite prin lege (de exemplu, procedura de executare, procedura de lichidare), notificarea sau comunicarea poate avea loc, de asemenea, prin mijloace electronice, în cazul în care acest lucru este acceptat de către părți, indiferent de persoana destinatarului. În cazul comunicării electronice, actele sunt notificate sau comunicate prin mijloace electronice, prin intermediul unui sistem informatizat utilizat pentru notificarea sau comunicarea actelor pe cale electronică.

Prin sistemul de notificare sau comunicare, partea primește o înștiințare la adresa de e-mail indicată cu privire la notificarea sau comunicarea actului, constând în expedierea unui mesaj în spațiul consacrat notificării sau comunicării electronice.

Partea poate obține documentul prin deschiderea link-ului internet de acces la document, acțiune care este confirmată printr-o confirmare de primire electronică trimisă automat expeditorului și părții în cauză. Înainte de a deschide link-ul internet, sistemul de notificare sau comunicare trebuie să indice părții cel puțin numele expeditorului, data de sosire a documentului și numărul cauzei.

În cazul în care partea nu accesează documentul trimis în termen de cinci zile lucrătoare de la postarea acestuia în spațiul consacrat notificării sau comunicării pe cale electronică, documentul trebuie considerat ca fiind notificat sau comunicat în următoarea zi lucrătoare (presupunție de notificare sau comunicare). În cazul în care se stabilește că presupunția de notificare sau comunicare este valabilă, expeditorul și partea primesc o notificare automată prin intermediul sistemului de notificare sau comunicare.

În situații urgente, citațiile pentru procesele civile pot fi transmise prin intermediul poștei electronice, inclusiv în absența unui contact electronic.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În conformitate cu Legea III din 1952, în cazul în care locul de reședință al părții nu este cunoscut sau aceasta se află într-un stat care nu oferă asistență judiciară în vederea notificării sau comunicării actelor, în cazul în care există alte obstacole insurmontabile în calea procesului de notificare sau comunicare, în cazul în care pare improbabil chiar de la început ca notificarea sau comunicarea să aibă șanse de succes, în cazul în care partea nu menționează un agent de notificare, în pofida cerinței obligatorii, sau în cazul în care notificarea sau comunicarea actelor către persoana respectivă este imposibilă, notificarea sau comunicarea trebuie să fie efectuată prin afișare. De regulă, instanța poate dispune notificarea sau comunicarea prin afișare doar la cererea părții și doar în cazul în care există motive probabile care constituie un temei în acest sens.

Notificarea trebuie să rămână afișată timp de cincisprezece zile la avizierul instanței și la avizierul primăriei de la ultimul loc de reședință cunoscut al părții. În plus, aceasta trebuie să fie publicată pe site-ul central al instanțelor.

În cazul în care un act de inițiere a unei proceduri trebuie să fie comunicat părâtului prin afișare, instanța numește un agent pentru părât și actul de inițierea a procedurii este notificat, de asemenea, agentului.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

În cazul notificării prin afișare, actele trebuie să fie considerate notificate sau comunicate în cea de a cincisprezecea zi de la afișarea notificării la avizierul instanței.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În conformitate cu Legea CLIX din 2012, furnizorul de servicii poștale și destinatarul pot conveni ca cel dintâi să notifice sau să comunice corespondența adresată destinatarului nu la adresa menționată pe plic, ci la o altă adresă (în special, la o adresă de redirectionare, într-o casuță poștală sau la un alt punct de livrare). În temeiul *Decretului Guvernului nr. 335/2012*, furnizorul de servicii poștale oferă informații privind sosirea unor acte oficiale care poartă adresa unei casuțe poștale din cadrul unui oficiu poștal prin depunerea unui avis în casuța poștală, chiar dacă actele oficiale poartă adresa casuței poștale, însă nu sunt adresate persoanei care a închiriat casuța poștală respectivă.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În conformitate cu Legea III din 1952, actele judiciare expediate prin poștă trebuie să fie considerate notificate sau comunicate la data la care s-a încercat notificarea sau comunicarea acestora, în cazul în care destinatarul refuză în mod explicit să accepte notificarea sau comunicarea.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În cazul notificării sau comunicării actelor în temeiul articolului 14 din regulamentul, furnizorul de servicii poștale din Ungaria nu dispune de informații conform cărora corespondența primită din străinătate este un document oficial. Prin urmare, acesta nu aplică normele speciale aplicabile notificării sau comunicării actelor oficiale, ci numai normele naționale generale aplicabile scrisorilor recomandate (cu confirmare de primire).

În ceea ce privește persoanele autorizate să primească actele, se aplică, de asemenea, următoarele dispoziții, pe lângă cele de la punctul 5, cu privire la actele oficiale. În cazul în care destinatarul este o persoană fizică, locatorul spațiului aflat la adresa în cauză sau persoana care a oferit locuința destinatarului poate să constituie, de asemenea, un destinatar substitutiv, în cazul în care persoana respectivă este o persoană fizică. În ceea ce privește organizațiile, persoanele autorizate să primească, la sediul organizației sau într-un alt spațiu deschis clienților, acte care trebuie notificate sau comunicate sunt membrii și angajații organizației, precum și persoanele fizice care lucrează la recepție, în cazul în care organizația dispune de o recepție, însă actele pot fi notificate sau comunicate, de asemenea, altor angajați ai organizației (cu titlul de agenți de primire ocazionali).

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care destinatarul sau o altă persoană autorizată să primească actele nu este prezentă la adresa vizată la ora la care se efectuează notificarea sau comunicarea, prestatorul de servicii lasă un avis care informează destinatarul că documentul este disponibil pentru a fi colectat de către destinatar la punctul de livrare al furnizorului de servicii. Documentul poate fi colectat de la adresa respectivă de către destinatar, reprezentantul său autorizat sau un destinatar substitutiv care are domiciliul sau locul de reședință la adresa indicată. În cazul în care destinatarul sau o altă persoană autorizată să primească actele nu colectează corespondența până la termenul menționat în avis, furnizorul de servicii returnează documentul cu mențiunea „nelivrat”.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Perioada de disponibilitate este stabilită de furnizorul de servicii poștale. Pentru Magyar Posta Zrt., aceasta este de zece zile lucrătoare de la încercarea de notificare sau comunicare a actelor. În ceea ce privește metoda de comunicare, a se vedea punctul anterior.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Dovada scrisă a notificării sau comunicării actului este confirmarea de primire, care indică rezultatul procedurii de notificare sau comunicare, și anume persoana care a primit actele, calitatea acesteia în cazul în care nu este însuși destinatarul (de exemplu, reprezentant autorizat), data primirii sau, în cazul în care predarea actelor nu a fost realizată, motivul care a împiedicat-o (de exemplu, destinatarul a refuzat primirea, nu a ridicat actele). Prestatorul de servicii returnează confirmarea de primire expeditorului în toate cazurile.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

În conformitate cu Legea III din 1952, în cazul în care prezumția de notificare sau comunicare este valabilă (destinatarul a refuzat primirea sau nu a primit documentul, în pofida celor două încercări de comunicare sau notificare a actului), destinatarul poate depune o cerere de respingere a prezumției de notificare sau comunicare la instanța care a inițiat procedura în cadrul căreia a avut loc notificarea sau comunicarea, în termen de cincisprezece zile din momentul în care a luat cunoștință de prezumția că actul a fost notificat sau comunicat. De regulă, o astfel de cerere nu poate fi prezentată la mai mult de șase luni de la intrarea în vigoare a prezumției. În cazul în care prezumția este legată de notificarea sau comunicarea unui act de instituire a unei proceduri, partea poate depune cererea pe parcursul desfășurării procedurii, în termen de cincisprezece zile de la momentul în care a luat cunoștință de aplicarea prezumției.

Cererea de respingere a prezumției poate fi prezentată motivând că solicitantul nu a fost în măsură să primească actul oficial, fără să aibă vreo vină în acest sens, întrucât:

a) notificarea sau comunicarea a fost efectuată cu încălcarea legislației aplicabile notificării sau comunicării actelor oficiale sau nu a fost regulamentară din alte motive, sau

b) solicitantul nu a fost în măsură să primească documentul din alte motive care nu sunt menționate la litera (a) (de exemplu, pentru că nu a luat cunoștință de notificare sau comunicare, fără să aibă vreo vină în acest sens).

În cazul în care partea depune o cerere de respingere a prezumției în temeiul motivelor de la litera a) de mai sus, iar instanța admite cererea, consecințele juridice legate de prezumția de notificare sau comunicare devin nule, iar notificarea sau comunicarea, precum și eventualele măsuri și acțiuni procedurale întreprinse deja trebuie reluate în conformitate cu cererea părții, după caz. În cazul unei cereri depuse de un alt solicitant, în cazul în care instanța admite cererea, consecințele juridice legate de notificare sau comunicare în ceea ce îl privește pe solicitant nu sunt aplicabile.

Dacă prezumția este respinsă în temeiul motivelor de la litera b) de mai sus, notificarea sau comunicarea actului se repetă. De regulă, dispozițiile aplicabile pentru justificarea neîndeplinirii unei acțiuni trebuie să se aplice, *mutatis mutandis*, cu privire la depunerea și evaluarea cererii.

Respingerea prezumției este posibilă, de asemenea, în cursul procedurii de executare. Atunci când hotărârea privind intrarea în vigoare a prezumției rămâne definitivă, destinatarul, în calitate de solicitant, poate – în cazul în care motivele deja menționate persistă – să prezinte instanței de prim grad de jurisdicție o cerere de respingere a prezumției, în timp ce procedura de executare este în curs de desfășurare, în termen de cincisprezece zile de la momentul în care a luat cunoștință de procedura de executare a hotărârii. Odată ce procedura de executare a început, cererea poate fi prezentată numai în conformitate cu prezentul alineat.

Instanța poate dispune notificarea sau comunicarea prin afișare doar la cererea părții și doar în cazul în care există motive probabile care pot constitui un temei în acest sens. În cazul în care faptele prezentate se dovedesc a fi false și partea a avut sau ar fi putut avea cunoștință de acest lucru, cu diligența necesară, notificarea sau comunicarea prin afișare și procedura care urmează acesteia devin nule, iar partea trebuie să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată, precum și a unei amenzi. Cu toate acestea, în cazul în care partea adversă (căreia actul i-a fost notificat sau comunicat prin afișare), acceptă – inclusiv tacit – procedura care a urmat afișării, aceasta nu devine nulă. Cu toate acestea, amenda trebuie să fie impusă, de asemenea, în aceste situații, iar partea trebuie să fie obligată la plata costurilor suplimentare survenite.

O hotărâre definitivă poate face obiectul unei revizuri în cazul în care actul de instituire a procedurii sau un alt document a fost notificat sau comunicat părții prin afișare, cu încălcarea normelor aplicabile notificării sau comunicării prin afișare.

În lipsa prezumției de notificare sau comunicare ori a notificării sau comunicării prin afișare, consecințele încălcării dispozițiilor legale cu privire la notificarea sau comunicarea actelor pot fi reparate prin intermediul căilor de atac generale disponibile pe parcursul procedurii, în conformitate cu normele aplicabile.

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

În principiu, cheltuielile de judecată includ, de asemenea, costurile notificării sau comunicării actelor. Prin urmare, partea în cauză nu trebuie să suporte costurile legate de notificare sau comunicare în cadrul procedurilor judiciare. Singura excepție o constituie notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc în temeiul Legii LIII din 1994, în acest caz persoana care solicită executarea fiind obligată să plătească în avans costurile aferente. Executorul judecătoresc poate percepe o taxă pentru notificarea sau comunicarea actelor prin executor judecătoresc, a cărei valoare este de 6 000 HUF, în conformitate cu Decretul nr. 14/1994 din 8 septembrie 1994 al Ministrului Justiției privind tarifele executorilor judecătorești. În plus, executorul judecătoresc are dreptul la o indemnizație forfetară pentru notificarea sau comunicarea specială a actelor, a cărei valoare este de 3 000 HUF pentru fiecare încercare de notificare sau comunicare a actelor în cazul în care adresa de notificare sau comunicare este adresa de domiciliu, locul de reședință sau locul de muncă al destinatarului și, respectiv, de 6 000 HUF în cazul în care notificarea sau comunicarea se efectuează la un alt loc de reședință utilizat de către destinatar sau un loc în care destinatarul locuiește doar ocazional.

În cazul în care procedura de executare este inițiată în temeiul actului care trebuie notificat sau comunicat, costurile sunt suportate de debitor. Costurile legate de notificarea sau comunicarea actelor prin afișare trebuie plătite în avans de către persoana care solicită notificarea sau comunicarea prin afișare.

Ultima actualizare: 16/10/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.